

Dominica. xv. post Pentecosten

Sicut est huiusmittere talia diuine, quidem. Ita legitur in Spec. eccl. dist. viiiij. ex eplo. xlviij. qd' duobus sutoribus existentibus paucaneis et vniuersitate vacabat ecclesie et paupibus erogabat de arte sua et sp' abundabat. alter quis foret doctior illo non curabat diuina. sp' qd' laborabat etiam in nocte diei festi et tunc egebat. vñ mor' iudicia dixit cum ira illi pmo. Unus tu diuines es ego paup' sum doctior te et pl' laboro. Redit ille. Quia ego iuueni thesau'z in terra de qd' qd' cito excipio. et tunc periuuit ille hunc ut secum participaret. At ille ait In mane accedam' et duxit eum ad misam. postea dixit. Ja non possum' hodie excipe ne videamur ab hominibus. sic fecit eidem pl' diebus: et tandem edocuit eum de missa auditore qd' cito. et sic post ea laborare. Qd' cum iste facere cepisset b'ndixit ei de us et dicitur. Et d'g'p'iane disce et tu qd' facere. **R** Circa tertium de modo qd' regni i diuinitus res gnu' dei. Queritur quod diuines per suas diuinitatis et opes qd' regre debet regnum dei et iusticiam ei'. Ad qd' r'ndet qd' p'cipue qd' modis obfus'adis. Primo p'cata oia cau'edo. nam circa deum debet diuines amare diuinitatis ne amore illarum peccet: ut patuit f'm' de p'cedenti. Secundo aiaz. p'ri' redimendo. s. de carceri diaboli. Prouer. viij. Redemptio aie viri diuinitatis sue. Aug. Redimete diuines: redime te dum vivis dum tps et p'ciu' habebes: n'p' morte et tps et p'ciu' pdas. nam Thob. viij. Eleosyna a morte liberat et ipa e'q' p'cata purgat et facit iuuenire etiam eterna hec ibi. Tercio deum ex eis honorando et per eis g'rias deo agendo. vñ Prouerb. viij. Honora dominum deum tuum de tua substancia et de p'mit' oim frugum tuarum. s. decimas et oblagia fidelium ecclesie reddendo et e'q' m'istris ad cultu' dei exp'pedendo ut i structura ecclesia: ordina'oe misse. Quarto opera misericordie ex eis exercendo: et sic in celo thesaurizando. Nam Prouer. xix. Fenerat dno qd' misericordia paup'is Et Mat. xix. Da paup'ib' et habebis thesau'z in celo. Aug. O miser homo qd' fenerar' ho' ad v'suram modicam fenerare deo et ceterum accipies et vita eternaz possidebis. da t'pale et accipies eternale. da qd' tecum ferre non potes et recipies qd' in eternu possidebis. da paupi ut habeas ubiq'pi. qd' sola qd' paupi dederis tu in celo habeb. et qd'q' paupi non deheridis i morte p'pedes et tu carebis. hec Aug. Et pl' narrat spe. eccl. di. ix. eccl. cxix. qd' qd' ethicus romanorum senator cui in Burgundia maxima famis esset paupit ex suis bonis pl'q' qd' tuor' milia pauperum qd' t'p' famis durauit. et postea auctor' diuine vocem de celo dicere. Ethicus tibi et semini tuo panis non deficer in eternu. qd' me in paup'ib' refescisti. et sic ipse sibi eternu thesau'z acquisivit. Ultimo rex amissionem pati'citer sufferendo ut dicat tunc diuines cum sancto Job. Dns dedit dns abstulit. sic nomen domini benedicendum. Rogem' d'g'pm ut re.

Dominica eadem Sermo quartus potest de v'sura vel de avaricia fieri. de qd'bus vide in qua dragesimali parte

Dominica. xv. post Pentecosten. Sermo. i. iuxta euangelium applicando de ho'is morte corporali

Bat iesus in ci-

uitate qd' vocat naym et ibat cum illo discipuli ei'. Lu. viij. et eu'g'e. bodierno. Si dicit Jobes. x. c. L'bris. d'ns ad h' rexit in misericordia ut vita habeam' qd' ipm. ego in qd' veni ut vita habeatur et abundanter habeatur. s. fideles. Et qd' h' in currerat morte triplicem. s. morte aie et morte corporis. v'l nature et morte gehene. Idecirco veit tps dare nob' triplicem vitam. s. morte aie qd' fit p' culpam venit dare vita g're qd' aia viuiscat. Ro. vi. Si p'cata mortis mors: g'r'a autem de vita eterna i tps. Ite in morte nature dat vitam immortalitatem a mortuis. Et contra morte gehene dabit vitam glie quod reprobavit. Jo. i. signum ho' voluit tps i crux mortuos suscitare sic et in h' eu'g'e legi'. cuius t'xtus sequuntur.

In illo t'xe ibat iesus in ciuitate qd' vocat naym et ibat cum illo discipuli ei' et turba copiosa. Cum autem appropinquaret porte ciuitatis: ecce defecit e' s'ferebam filius vnicus misericordia sue et hec vidua erat: et turba ciuitatis multa cum illa. Quia cum vidisset Iesus misericordia mortis sua et dixit illi. Noli flere. et accessit et tetigit loculum. Huius autem qd' portabat stetit r'ut. et ait. Adolescens tibi dico surge. et resedit qui erat mortuus et cepit loqu' et dedit illi misericordia sue. Accepit autem o'is timor et magnificabat deum dicens quod p'pha magna surrexit nobis: et qd' de' visitavit plebeianum. Lu. viij. Itaque iuxta eu'g'e locutionem tria mysteria p'lermone.

Primum est de huius mortui significatio' moralis. Secundum de xpi dei resuscitacione mirabilis.

Tercium de huiusmodi morte corporali

R' Circa pm' d' moralis significatio' nota tria. Primo de hystoria qd' eu'g'e dicitur. In illo t'xe. anno etatis xpi. xxxi. et predicationis sue pm' anno xij. kal. augusti f'm. Huiller. h' est tertio die ante festum Magdalene. tunc enim finito f'm' que fecit in morte descedit: et indecessu sub morte sanauit le prosu' de qd' Mat. viij. Et ingressus capbara' sanauit seruum ceteriorum: et inde ibat in ciuitate qd' vocat Naym: qd' ut Beda dicit ciuitas est p'ua i galilaea distans a morte thabor p' duo miliaria: et a hierusal' p' duas dictas: ut dicitur. Et cum appropriaret in qd' porte ciuitatis: et pacet hystoria et tenuit.

Sed qd' qd' significatio' p' huius mortu' spual' v'l moralis: et qd' significatio' mortu' spual' s. est p'c'or existens in mortali. qd' sic mors occidit corpora p'c'itum mortale occidit aiaz. Sap. xv. Non p' malicie occidit aiaz suum. Unde loquuntur pm' t'fero veneno interrogante. Quale venenum sit super oia per'. Ad qd' Gen. ep'la. lxvij. dicitur qd' venenum malicie per' est qd' cuiuscumque. s. venenosi serpentis vel busonis. h' enim quis sit mortiferus alter est tunc vela serpenti. Sed venenum malicie p'ncipal' moratia

Bermon

catabantur. Dico ḡmō q̄ pl̄ nocet et p̄l̄ vnuȝ peccati mortale q̄ si hō ponere fī cauernā serpētib⁹ et busomib⁹ ac qbuscūq; vñenōfissimis plenā vñ ibi morderet. Scđo dico fortis q̄ p̄l̄ est in se habere vñū p̄tū mortale q̄ si haberet hō i cor; p̄tū mille legiōes dēmonū acerbissime vexātes q̄ b̄ solū corp⁹ occidere possent: s̄ p̄tū aiām p̄ ciosissimā occidit. Tertio q̄ dico fortissime. q̄ si ḡia tua sine p̄tū eſz mille annis in inferno et arderet, luḡ h̄ mai⁹ malū ē iacere p̄ vñicā horaz in p̄tū mortali. Pater q̄ malū ois pene nullū cōparatiois ēad malū culpe. Illud em̄ nō separat a deo s̄ h̄ separat. O ḡ p̄tōr p̄tū mēce peccare. o r̄pia ne p̄dēra p̄dicā. S̄ Tertio nota de signā di quenīctia. Pro q̄ aduertēdū q̄ p̄tū multas rōnes silicūdinis p̄cipua rō quenīctie q̄re peccatū mortale vocat mors et p̄ mortē quenīctē signifi cat fm̄ Volkoth sup̄ li. Sap̄. lectio. xi. est. q̄ si cui septē sunt p̄tā mortalia capitalia: ita mors in corpe facit lep̄ē effect⁹ s̄il'es. Primo nēpe q̄ p̄tū alti⁹ solito eleuat vel intumescit moritur⁹ et cūctis mortuis corpib⁹ ut dīc p̄bs. vi. li. aīalūtē. q̄r torus sanguis in morte trāfluit ad cor et ip̄l̄ ex aūelīcī cordi q̄d est p̄mū vñiēs et vltimū moris. Unū multa sanguinis cōfluxio facit p̄tū et intumescere vel carnē ei⁹ ut assurit Lōstātīn⁹. Sic spūialiter mortuā vel moritura in p̄xio aiām p̄tū superficie intumescit. et tūc signū est morsis q̄r p̄tēnē dēū. Unū Eccl. x. Initū om̄is peccati nō superbia. Secūdo mors facit corp⁹ terrenūt resoluaſ in terra; sic p̄tū per auariciā facit aiāz terrā sic calpā fodien̄. terrā. Tertio mors facit corp⁹ fetidū; sic p̄tū luxurie aiām. Quarto facit frigidū p̄ inuidiā et i guēdo calorē charitas. Quito facit putridū p̄ gulā. et quāto pinguius rāto putribili⁹. Sexto facit horridū p̄ iracū; diā q̄r facit terribilē. Septimo facit p̄dērosuz corp⁹; sic et aiām p̄ accidiā reddit imobile ad bona opa. Ecce ḡ patet q̄ oia p̄tōr genera quenīctē significant in mortuo. Nec sufficiāt. O ergo homo qui times mortē corporales magis time peccati ut dicit Berñ.

T̄ Circa secūdū de resuscitaciōe a xp̄o facta notandū. q̄r Grego. iiii. moral. dicit. T̄ps tres mortuos lūscitauit vñc p̄uellā in domo. et hunc iuuenē in ciuitatē porta: atq; lazaz in sepulchro ad significādū q̄r xp̄s resuscitat q̄sdā p̄tōr exi stētē in domo cordis. q̄sdā etiā in porta sensuū q̄ngz. et isti significant q̄r hūc adolescētē q̄ efferebatur p̄ portā ciuitatē. Nā ciuitas corpis nři habz q̄ngz sensus tāq; q̄ngz portas fm̄ Berñ. p̄ quas p̄tōr effert mortu⁹ q̄r vidēdo ad cōcupiscedū v̄l̄ audiēdo ad cōfabulādū de illictē. 2scentit. v̄l̄ ḡuȝ stādo mouē. vel odorādo vel tāgendo r̄t̄. Nam Matib⁹. v. Qui viderit mulierē ad cōcupiscedā tā mech. ē ea ī corde. Sic et de alijs sensib⁹. s. q̄ au dient ei⁹ colloqa vel terigerit et h̄mōi. Deniq; q̄s dā xp̄s resuscitat in sepulchro positos sub lapi;

XL III

de cōsuetudinē male. et tales cū magno clamō re et fletu suscitauit. ad significādū q̄r s̄ic Grego. di. Difficile surgit quē moles male cōsuetudinē p̄mit. S̄z ad p̄positū nota. q̄r in suscitādō hunc adolescētē tria p̄cipua xp̄s fēt̄ p̄ mysterio. Pri mo q̄r mor̄lachrymis vidue matr̄ accessit. qd̄ em̄ ē mater vidua nīl sc̄tā eccl̄ia: vñ dicit Blo. q̄ sp̄s xp̄ividuata p̄ntia filios suos mortuos in p̄ctis deplorat q̄s ad tumulādū ī infernū ire cōspicit. s̄ eccl̄ie p̄cibo flebilis xp̄s mouēt ut accessit p̄ gratiā ad resuscitādū p̄ penitētiā. vñ bonū est p̄tōr p̄ces eccl̄ie p̄ se req̄rere. Scđo q̄r por tatores stare voluit mor̄ ut terigit. Nā p̄tōr de ferit ad infernū ut ibi sepeliaſ. iuxta illud Lu. xvij. Mortu⁹ ē diues et sepult⁹ ē in inferno. Portant autē cūdē q̄tuor elemēta in lecto corpis qd̄ xp̄o sitū ē ex q̄tuor elemētiōē q̄ ad vitia cēdere faciūt. sc̄z fra ad auariciā. aq̄ ad luxuriā iclinādo. et aer ad supbiā. ignis ad irā. Nota fm̄ q̄tuor cōpleriōes. q̄r melancolici q̄lū terrene. p̄prieratis sc̄z frigidi et siccī et sic naturalēlū auari. Flegmati cīlū luxuriosi. ut mulieres. Sāguinosi rāq; ae rei elati. Cholerici igne ire pleni. S̄z dū xp̄s hos portatores rāgit p̄ x̄tritōis gratiā aut tribulatiōne vel corporelī infirmitatē stabūt cessando a peccatis repōsso fomite. iuxta illud Ps. Multipli cate sūt infirmitates eorū. postea accelerauerunt sc̄z ad queriōē penitētiē. Tertio q̄r xp̄s ado lescētē surgere impauit di. Adolescēs tibi dico surge. q. d. Nō dico: senex surge. Hoc em̄ nullib⁹ legit in euāgelio. ad significādū q̄r q̄ in vñcēs sei nesciū vir vel raro resurgunt a p̄ctis: ut dīc Pro uerb. xiij. S̄z debet hō ī iuuētute resurgere. Pro q̄ nota q̄ moderni doctores pleriq; tenēt q̄ ho mīes q̄ in iuuētute nō resurgunt a virtio sodomitico: s̄z vñcēz ad annū etatē xp̄i sc̄z. xxiiij. in eodē per manēt: tales intantū possidentē a diabolo q̄r po stea nūq; resurgēt. q̄r licet possent queri: m̄ p̄sue tūdō eos dep̄mit et vincit s̄z de cetero. O hō carinalis pēsa hec ne pereas r̄t̄.

V Līcā tertīū de morte corporali. ad quā nos r̄pianī debem⁹ sollicite p̄pare p̄t̄poni p̄ se de b̄ pdicando p̄ themate illud Esa. xxvij. Dispone domui tue q̄r morier̄ et nō vñves. q̄r vñba l̄raliter dicit Esaías ad Ezechia regē. s̄z generalē p̄nt̄di ci cūlibet xp̄iano ut seip̄m disponat ad bñ moriēdū. q̄r in b̄ 2slistū sumā p̄bia sapientē et xp̄iano r̄t̄. ut dīc Hiero. in ep̄la ad Heluidiū. Jō de b̄ tria mysteria z̄cēplēmūr p̄ sermone.

Primo de p̄dispositiōe.

Scđo de trāslatiōe.

Tertio de xp̄i p̄formatiōe.

Primo inq; de p̄dispositiōe debita ad mortē futū rā inq̄redū ē clīs se debeat xp̄ian⁹ p̄pare et dispōnere ad mortētē euadat dānaōz. Ad qd̄ nota q̄r Berñ. in q̄dā sermōe dīc horrādo. O hō oī dīc effora ad mortē te dispone. cogita te iā eē q̄li mor tuū cuſ te scias de necessitate moritū. Nec ille.

Dominica. XV. post Pentecosten

Notat̄ dīc̄ oī die. Nam septē sūt dies in hebdomada p̄ q̄s tota vita n̄a decurrit. et fm h̄ septē mōis debem⁹ nos in vita p̄disponere ad mortē. Nimirū p̄ma ē dies dñica q̄ dīc̄ dies solis. hec si ḡnificat p̄ctōz cognitionē. q̄r sicut sol illuminat ad vidēdū colorata; sic xp̄i grā illuminat mentes ad vidēdū z recognoscēdū p̄tā oia. Nec cognitio req̄rit ad verā penitētā sine q̄ nō ē sal⁹ boi. iō p̄c̄rit ad morē dispositionē. Un̄ xps Matth. xiiij. di. Estote pati q̄r q̄ bora nō pu. fili⁹ homis vēt⁹ ē. s. ad iudicium mortē. Propterea vt docet Aug. z doc̄. Quolibet sero añq̄ hō dormiat debet p̄ctā recoḡscere et penitēte ne repētēta more sublat⁹ in p̄ctō dānet. Sc̄da dies ē feria sc̄da q̄ dīc̄ dies lune. z significat vite in meli⁹ mutatio nē. sīc z luna mutabilē. Nā vt Hiero. in testa. dic̄. In vita cōpī z corā deo fateor q̄ nūq̄ est fīnis mal⁹ ei q̄ sp̄ bñ vixit. s. emēdādo vitā suam. Hinc etiā eccl̄ia cārat. Emēdem⁹ in meli⁹ qd̄ iō rāter peccauim⁹: ne subito p̄occupati die morē q̄ram⁹ spacū penitētē z iuvenire nō possim⁹ zē.

Tertia dīc̄ dies mart̄. q̄ fm Latholicon dīc̄ de us belli. z significat z repratōes p̄munitionē. q̄r vt Greg. dīc̄. Malign⁹ host̄ repratib⁹ nos maxi me i hora mortē. s. z fidē spez z caritatē quē effugerē nō valem⁹ nulli in vita nos p̄munition⁹ z cōfirmem⁹. s. in fide sp̄e ac charitate fuādō p̄cepta.

Quarta dīc̄ dies mercurij. z fm Lath. mercuri⁹ dīc̄ q̄si mercādi kyrios. i. de⁹ vel dñs. Un̄ significat bono⁹ ope⁹ actionēvel cumulationē qbus mercari possum⁹ celestia p̄mia. Un̄ Apoc. xiij. Vbi mortui q̄ i dñi morūt. opa cīm illo⁹ sequuntur illos. Zathanasi⁹ in symbolo. Qui bona ege rūtib⁹ in vitā eternā. q̄ vō mala in ignē eternū. Itē Hiero. dīc̄. Nūq̄ vidi aut legi mala more mortuū fuisse q̄ libēter opa pīcas. exerçuit zē. Et nota q̄ dies q̄libet denoiaſ sic a planera q̄ dñak a p̄ma hora illi⁹ diei: vt dīc̄ Alb. magn⁹ in intro ductorio suo in astronomia. Quinta ḡ dies dīc̄ iouis co q̄p̄ma hora illi⁹ diei ioui attribuit z in ea dñari dīc̄. sīc z hora p̄ma alias diep attribuit planete a q̄ denoiaſ. Et fm Latholico iupiter dīc̄ q̄si iuuās p̄. p̄fē qd̄ significat dei z sc̄dōz. p̄ iuuā mine exorationē. b̄ em̄ ē vīle dispositoriū ad bonā mortētē hō eligat sibi in patronos aliq̄s sanctos q̄s q̄tidie deuote colat z exorēt; q̄ten⁹ iuuet ip̄m ad p̄sequēdū bonā mortētē iuuet ac p̄regāt i extremis. Un̄ Job. v. ad aliquēs trōz. quertere z p̄cipue de brā vīgine canit eccl̄ia. Maria mag gre zē. in hora mortē suscipe. Sexta dīc̄ veneri⁹ h̄c amoris. z significat amor xp̄i et passiōis ei⁹ meditationē z cōpassiōnē p̄ quā hō in more me ref p̄solationē a dō. iuxta illud. q̄. Lor. j. Si cōsūci p̄ passionū estis; sic z p̄sol. erit. Nā z xps dñs illa die passus z mortu⁹ ē. Septima dīc̄ dies saturni q̄ tardior oīm planetaz. z hec dies ē lab bat. i. req̄etōis q̄ xps requieuit in sepulchro. Un̄ significat finale in grā p̄seuerationē ad requiēce

nā. Nā xps dīc̄ Matth. x. Qui p̄seuerauerit vīs in fine hic salu⁹ erit. Nī ḡ mōis disponere debz hō se ad mortē vt p̄seq̄f salutē. X Quo ad se cīdū de trāsimigratōe sive trāstatiōe aīe q̄ris vīp̄ de q̄libet hōiem trāsserat p̄ mortē de hac vita trāsimigrādo in optimo statu vite sue. z polz ar qui q̄ nō. q̄r multi p̄tōres meliori statu fuerūt in infantia q̄z postea inueterati petis z annis; et tñ nō sūt sublati in iſantia. ḡ zē. Ad Brñdēlū fz doce. nota tres p̄cipuas p̄tates. Prima dīc̄ p̄ uulis q̄ licet statu infantie sit melior in hōlī mītis: tñ nō quenit q̄libet mori in statu puerilis etat. Rō. q̄r sic boies nō possent m̄ticipari cū an̄ xps aptū generatiōi extinguerent. a p̄ seq̄ns nō fieret debita restauratio angelice ruine q̄ ad supiores ordines. Lū em̄ hō p̄ libez arbitriū be ne opando vīsq̄ ad seniū magnam possit mereri gl̄iam vt ad supiores angeloz choros assumat rali bono p̄uareſt si in iſantia moreret. z sic rui na supiōz nō restauraret. Sc̄da de reprobis q̄ pie ē credēdū q̄ misericordia de trāsserat p̄ morē p̄tōres reprobos in eo statu q̄ ceteri p̄bō in respectu q̄ ad aliq̄ babeat in futuro puniri min⁹. Eb̄ec habent p̄ dicta Hugo. Ero q̄r dei misericordia nūq̄ deest boi. Nā etiā ab obstinat̄ boibus nō vult auferre angelicā custodiā ne grauius in p̄cā. z p̄ seq̄ns in penas corrūt fm do cto. sup. q̄. Deniq̄ etiā in inferno misericordia exhibet dānatīs in hō p̄ punita cītra p̄dignū; vt dīc̄ Aug. Seq̄f ḡḡ p̄ misericordia dī nō deſt boi etiā in more q̄n fm iusticiā z misericordia auferat i statu meliori: ita q̄ talis hō ex progaſō vite nō meliorareſt p̄t̄ deteriorareſt z grauiores penas demereret. Tertia vitas de electi q̄ deus electos suscipit sp̄ in optimo statu p̄ mortēvīs quēq̄ fm gradū meriti p̄ p̄mī ad qd̄ a deo est p̄ destinat̄. Alij em̄ suscipiunt fm merita ad infīs moz. alij ad medioz. alij ad summū chōp̄ angelo rū z tūc trāsserunt q̄n cōp̄leuerūt merita vt digni sine ad p̄mia gl̄ie fm gradū suū iurta p̄ordinatiōne dei ab etīno. z sic trāsserunt in optimo statu q̄ ad gradū gl̄ie ad quā sūt p̄destinati. O ḡdī misericordia in oēs boies etiā reprobos. s. o q̄ sua uis ē electi. O ḡ tu p̄cōr querere ad dñm vības beas gl̄iaz tibi p̄ordinārā. Y Quo ad tertīū de xp̄i zformatōe. qm̄ vt Aug. dīc̄. Ois xp̄i actio ē ūta instructio. Jō ūtīvita xp̄i ē exēplar in feſte: ita z mōrē ei⁹ exēplar ē ūtē morē. Propterea bene notem⁹ q̄ xps dñs in sua more lepēz p̄cī pua fecit in exēpluz vt z nos facere doceret talia p̄ nře morē hora zē. Primo q̄r instātē mōrē p̄cē in cena ultima cū suis discipulis eucharistiā cōmunicavit. Sic z nos dēm⁹ hō salutē nře viaticū accipe circa mortē. vt docet Aug. z etiā extremā vītōne. Sc̄do q̄r i cruce cū lachrymis oraſ uit z clamauit Heb. v. Et nos docemur ut p̄loz rem⁹ p̄ nřis p̄tis penitēdo. clamem⁹ p̄fēdo sa cēdōti z ore m̄ venīa postulādo. Un̄ Aug. Quid

lachrymis miser. se perficeret; illi de miseret. Tertio qr testamētū p̄didit; ut Amb. dīc. s. aiam p̄st
tri cōmēdando. corp⁹ et sanguinē nob̄ in eucharis-
tia dādo. vestimenta crucifitorib⁹ pacē discipul⁹.
marē discipulo et sic de alijs. ad docēdū q̄ et nos
in morte de possellis fidele testamētū faciam⁹.

Quarto qr inimic⁹ veniē perit di. Pater igno-
sc illis. ut doceret nos peccare. Luc. vi. Dimitte
et dimittimini. Quinto qr in cruce mori voluit
et nos ḡn meditatiō crucis xp̄i imaginē et signo
do an ocl̄os ponam⁹. Sexto qr caput mori-
ens inclinavit. b. p signo amoris fm̄ Aug. ad do-
cēdū q̄ in amore xp̄i decedam⁹ cogitaū. q̄ nos
suscipit ad ocl̄a sua gaudēter post exitū anie. Q
ḡia tūc gaude. qr ad cui sponsivocaris oscula.

Septimo qr alta voce aiam deo p̄i recomē-
davit di. Pr̄ in man⁹ tuas cōmēdo sp̄itū meū
re doceat q̄ et nos recomēdationē aie facere de
beam⁹ similis dicēt. Proinde in exitū aie com-
mēdatio leḡt sic. Proficiscere aia xp̄iana i noīe
patris omnipotentis qui te creauit et in nomine
iūi xp̄i filii dei q̄. p̄ te passus ē in noīe sp̄issan⁹
et q̄ in te effusus ē. in noīe archāgelo p̄ angelop⁹
throno p̄ cherubin: seraph et. in noīe p̄iarchaz
pharaz: aploz: martyz. et sic de alijs. Sequit⁹.
Hodie sit in pace loc⁹ tu⁹ et habitatio tua. Lōmē
dote oportet deo et dño tuo ielu xp̄o. Nec et plā
in Breviario. Rogem⁹ ḡ dñm ielu et.

Dñica eadē Sermo sc̄s sc̄s de mortis incer-
te ordinatioē a deo et sp̄i securitate.

Cce defūctus ef

e cerebā fili⁹ vnic⁹ matr⁹ sue Lu. viij. et in
euāgelio hodierno. Z Sc̄dū Aug.
depe. di. vi. in fine triplex ē mors. Prima corpora-
lis. et de hac oēs homies resurgēt in fine mūdi. j.
Lor. xv. Oēs qdē resurgem⁹ et nō oēs imutabiz
mū. s. ad gl̄iam. q̄ reprobi resurgēt ad penam.
Sc̄do ē mors sp̄ualis q̄ aia p̄ p̄tē mortale mo-
rit. et de hac multi resurgēt p̄ penitētiā et mlti nō
q̄ malicie obstinationē. Tertia ē mors gebens
nalis de q̄ null⁹ resurget. q̄ in iferno nulla ē res-
ponsio. Ut ḡoñderet nob̄ r̄ps resurrectionē pos-
se fieri a morte sp̄uali et corporali resuscitauit huc
mortuū de q̄ loqu⁹ hodiernū euāgelii. ut patz.
Et quo euāgelii b. agit de morte corporali a q̄ r̄ps
adolescentē istū resuscitauit. Idcirco d̄ ipa mor-
te tria mysteria declarem⁹. p̄ hoc sermōe.

Primum d̄ hūanalis incognitōis.

Secundū d̄ diuinālis ordinaciōis.

Tertiū d̄ fiducialis assecuraciōis.

B Circa p̄mū de incognitōe vel incertitudine
būana de sua morte sciēdū ē q̄ b certissime cog-
itam⁹ qm̄ oīs bō mori debz: ita q̄ null⁹ q̄tūq̄ la-
piēta v̄l rōne p̄t se eximere a lege morti: nihil
minus de morte q̄libet cōi lege incert⁹ ē quo ad
quatuor q̄ sunt incognita.

Primū ē mortis tēpus

Secundū ē mortis loc⁹

Tertiū ē mortis modus

Quartū ē mortis status

Primum est tēpus. Nā autor de spū et anīa ca. xxvij
dīc. Nihil cert⁹ morte. nihil autē incertus hora
morti. et b. tā iuuenib⁹ q̄ senib⁹ et oīb⁹. Unū Tūl⁹
li. de senectute dicit. Frustra sperat adolescentes
se diu vict⁹. qd̄ em̄ stult⁹ q̄ incerta p̄ certis ha-
bere. qm̄ illa etas multo plures q̄ senect⁹ habet
mortis casus. Facili⁹ em̄ adolescentes morbos icis
dūt: grauius egrotat et trist⁹ curat. Hec ille. Itē
ad idē Seneca dī. q̄ iuuenes a tergo habet mor-
tē. senes autē an̄ se. h̄z certe pl⁹ p̄t inimic⁹ nocere
a tergo iſidiās q̄ an̄ te bella parāt. hec ille. Heu
heu q̄ multi hac spe decipiunt⁹ q̄ putāt se mltū
victuros. et ob b laborat. p̄ ɔgregādis diuītis et
acqrēdis honorib⁹ ac plātūtis. edificātēs palacia
et h̄mōi. Sic dī Luc. xij. p̄ xp̄m de diuīte dicēt.
Bia mea multa bona habes i reposito q̄ esce co*2*
mede bibe et. cui dictū ē ē celo. Stulte hac nocte
repetēt aiam tuā et q̄ ɔgregasti cui⁹ erūt. q. d. alz
teri⁹ q̄ rapiet illa. Ō ḡbō caue aie tue. qr nesci⁹ qm̄
morier. b. tā q̄sulo tibi obfua nūcios mortis. d̄ q̄
bus Hugo de clau. li. ij. di. Tres sūt nūcij mor-
tis: casus: infirmitas et senect⁹. Casus nūciat mor-
tē latente. infirmitas apparet. senect⁹ plētē. Hec
ille. B Exemplū bonū narrat sc̄tū Vincen.
in sermōe qdā q̄ diues qdā male vite et p̄tis ple-
nus. b. solū bonū faciebat q̄dē orabat q̄tē die et
sollicite petebat ut dē daret sibi cognoscere tēp⁹
mortis sue. q̄ten⁹ sic posset vitā emēdare circa ho-
rā mortis. Lui orāti semel apparuit angel⁹ dīcēt
Sicito te a deo exaudītū: sic tū qm̄ moriē mittē
tibi nūcios tres annūcian⁹. r̄ps tue mortis. Unū q̄
dā die accidit sibi grauis casus in via ut vit euā-
dere posset mortis p̄iculū in mari et in latrones.
Et p̄ timore p̄soluit emēdare vitā: et postq̄ euāsic
p̄iculū nil fecit. Sc̄do accidit ei grauis infirmi-
tas. et tūc q̄sulr se habuit. Tertio venit ad seniū et
nec tūc se emēdauit. Unū cū ageret in extremis ce-
pit cogitare q̄ sibi dē nō ip̄lesser. p̄missū ut ānū
ciauerit mortis horā. Et dirit ei angel⁹. Isti sunt
tres nūcij mortis: casus: infirmitas et senect⁹ q̄ tibi
ānūciauerūt: et tē nō emēdasti. giusto dī iudicio
dānaber. et sic despat⁹ p̄it. Sc̄do icere⁹ ē loc⁹
sc̄s mortis. Unū Seneca ad Lucillū. Incertū est
q̄ loco te mors expectat. tu illā in oī loco pat⁹ ex-
pecta et eq̄ time. s. tā i agro q̄ in ciuitate: i domo:
in platea: in lecto. Nā magn⁹ Aler. credebat po-
se toti orbi dñari diuīt⁹ et tā mortu⁹ ē in adolescen-
tia. Et certe mir⁹ fuit q̄ p̄ arborē solis et lune fue-
rat illi dīcū q̄ in babylonia moreret. nō gladio
et veneno. Insup occisorē suū p̄ somniū vidit et
tā nec locū mortis nec occisorē famulū declinat⁹
uit deo disponēt. Tertiū incognit⁹ ē mod⁹. s.
mortis et icere⁹. s. an bō subitanēa vel pl̄ra infir-
mitate: et an in somnis vel vigili: an suspēdio vel

Dominica.XV.post Pentecosten

olto supplicio moriar. vel alio aliquo modo. **Unus** Be-
da sup*2* Mart. dic*1* sic. **Certum** est quod morier*1*; sed certum
est quod aut quo aut ubi morier*1*. ubique enim mors
lascitas te expectat. tu quod si la pietas fuerit ubique etiam
paratus expectabis. **Nec ille.** Exemplum de Neronei
peratore qui creditit mortem i lectori cesareo et palacio
ornato; et tunc turpis occidit seipsum. **Ite scimus** Una,
statis martyris credebat et orabat quod membratum in
deret per Christum. et sic dira morte exceptet Christi amore; et
enim suffocata est rectibus. **Quarto** incertum est statum. quod
incertum est ad quem statum post mortem deueniet quis.
Ecclesiastes. ix. Sunt iusti atque sapientes et opera eorum recta. et
tunc nescit homo vel amorem vel odium dignum sit. et hoc
sumus et curadum. **Io. Aug.** de ciuitate dei libro i. dic*1*. Non est
multum curadum necessario moritur*1* quod morte mo-
riantur; sed tamen quod post mortem ire cogantur. **Hec ille.**
O quam maxime timendum est carnalibus de his qui sic ar-
bores in ege viroribus et floribus pascua vermes sunt in poste-
ritu nec edificibus apta erit ut dicit Theophilus in bre-
viilo quod artius sicut homo si morte pascenda in flore car-
nalis vite non erit apta per celesti edificio. propter ver-
mes scientie male recte.

L Circa secundum de ordinatio hominum a domino Christo
quod de sic ordinare voluit ut mors quod ad predicta
est hoc incerta et cognita; cuz talia sciendo magis
possit homo evadere danato; disponendo se ad mor-
tem ut videatur. **Ad hunc** enim Henricus de Nassia in
lectura sup*2* Henricus. quod generlis causa est ista. quod sic igno-
rare et incertum fore tempus mortis locum et modum ac statum
vitae est homini mortalibus ad vitandum virtutem et peccatum
ad acquendam virtutem quod puenit ad vitam. **Sed quod**
homo dicit idem doctor pluribus rationibus particularibus.

Prima dicitur circumspectio vel cautiola.

Secunda dicitur operationis.

Tertia dicitur suspectio.

Quarta dicitur dilectionis.

Quinta dicitur animati.

Sexta dicitur solitudo.

Septima dicitur exortatio.

Prius vero dicitur circumspectio. Nam quod homo certum est quod mo-
ritur*1*; sed incertum quod et ubi recte. Est etiam certum quod si in predicto
mortali morientur danabit*1*. id est circumspectio. quidetur
ne mors pueniendo decipiat eum. et sic ad penitendum
festinaret ac ad mortem se prepararet. Gregorius in omelie. Ul-
timam horam voluit nobis dicitur esse incognitam ut spicula
suspecta ut dum illa puidere non possum*1* ad illam si
ne intermissione prepararetur. **Nec ille.** Exemplum accipere
poterit homo quod transi per silvam ubi certum est quod latroes
sunt; sed incertus es an ista hora vel illa et quod loco super
terre repente irruerent et occidarent. nonne statim circa iterum
tum silvae armas te et pararas ut ubique paratus
hostibus irruentibus resistas. Sic inposito. **Sed**
cunda vero dicitur operationis quod si homo sciret quod moritur*1* atea
tepidus se habebet in bina opando. et soli tunc binis agere;
festinaret quod moritur*1* approximare nouissim. **Unus**
Gregorius sup*2* Ezechiel. omne xvij. dicit. **Coditor** non dicit
enim mortis incognitum esse voluit ut dum spiritus a nobis ig-
norans spiritum primus esse credat. et tanto quisque feruenter

sicut in operatione; quanto et incertum est de votacione. **Vicis-**
le. Preparatur ergo sollicitate bonum. **Tertia** vero dicitur re-
spectio. si ne malo quod sciret se diu in victuoso auda-
ciam peccat et liberis carnalitati vacet. Nam cum modo quod
quis incertum quod moriantur audet peccare libere propter
solam spem vanam longioris vite quod sacerdoti si sciret
se diu in victuoso dicitur. Penitentia erga in senectute; sed
voluit de illis et incertos ut remanent a pctis recte.

Quarta vero dicitur dilectionis; ut si homo ex dilectione chari-
tatis seruat deum. Si enim sciret quod debet mori. si
more illius temporis quereretur ad penitentiam dum videret
illud tempus approximari. et sic non ex vera deo dilectione
peniteret aut deo deserueret. deo autem potius
vult ex amore sibi seruiri quod extimore. **Unus** Augustinus
sup*2* Job. sermones. xliij. dic*1*. Quid magnum est timore
penitus. hoc et iniquus seruus et latro facit. Non est mag-
num timere penitus; sed magnum est amare iustitiam. et ex
amore cauere offendit et facere penitentiam. **Hec** ille.
Quinta vero dicitur animati; sed est ut homo non desipere
sit anietur. Nam homo malus et vitiosus plenus si sciret quod i
breui est moritur*1* desparet per petram satisfacere se
posse in tam breve tempore. aut indiscretam penitentiam face-
re festinaret quod non placet domino. **Sixtus** apostolus hortatur
Ro. xiiij. vi. Obsecro vos fratres quod misericordias
dei ut exhibeat corpus vestrum hostias viventibus sanctis do-
placentem. rationabile sit obsequium vestrum. Nunc autem
homo nescies quod moritur*1* ait posse se deo satisfacere
de peccatis tibi sperat per discretam penitentiam. **Sexta** vero
dicitur solitudo. quod si homo magis solitudo ait et non per
stat. Si autem sciret quod moritur*1* et ubi et quod spiritus trista-
ret et melancolia patet expectant. **Sed** homo illas
et modum. et quantum possit laboraret ut vitaret locum;
et caueret modum mortis; putat si sciret se in flumine
ne moritur*1* non quod iret ad flumen. et sic de aliis. Im-
mo reniteret quantum possit voluntati divinae. et sic
autem peccaret; cum tamen quotidie oramus diu. sicut volu-
tas tua sicut in celo recte. **Septima** vero dicitur exorta-
tio; sed ut exortando refugiam*1* ad deum crebriter
quatenus dignus nobis vita prolongare ad defunctum sibi
in celo. quod non facerem*1* si scirem*1*. per certo nos tunc
morituros. **Videlicet** quod propter hoc cum infirmata sta-
tim ad deum recurrit et bonorum religiosorum precibus et i
tercessione requit. pmister se emendare. et hoc non
faceret si sciret se tunc morire easum*1*; sed alio tempo
re se moritur*1*. **Uult** ergo ignorare deum non mori*1* no-
stre ut crebriter ad ipsum recurram*1*. iurta illud **ps.**
Multiplicata sunt infirmitates eorum postea accelerauerunt. **O** ergo huius dei misericordia erga te ex
predictis ut puidicas de morte tua et spez in deo po-
nas et ores eum. **Pro** et cetero narrat apud plures
doctores in sermonibus. quod quando regi filii dum agoni-
zantur dicebant talia. **Heu mihi** quod futuros quod di-
uicias habebam*1* et palacia. ecce oia relinquo et sol
recedam ad patriam ignorat*1*. et ubi homo hospitabor
ignoro. **Heu mihi** quod ante de morte curabam*1*
ecce iam certus sum quod moriar. o vita binis visitsem.
et sic ad finem puocabat oes.

D Circa tertium de assecracione in predictum est quod

litteris possit esse securus in spe sua quod salubriter moria: et ut Aug. li. de predictatione sacerdotum dicit. Novimus inquit non numeris etiam alios profectos ex labore multo plausos in ultimo tempore sue pugnae gloriae vero ab inveniente etate sua in omni scelere damnabilis usque ad decrepitam etatem perdurasse et repetere celum inspirata salute raptos esse ad requie regni celorum. Et ista. Dicamus ergo cum David. Justus dominus in oibus viuis suis et sanctis in oculo opibz suis. Misericordia profunda facte sunt cogitationes tue domine a filiis hominum. Ecce Apol. Quis nouit sensum domini quod incoherentibz sunt iudicia eius. Hec Aug. Ad hoc respondebat doctoris ponendo tria principia puncta. Primum. quod sic autem Gregorius li. mora. tractas illud Job xli. Uebemotus. id est diabolus sternet subter se auxilium quod si luci. Sepe fit quod diabolus viros profectos et secretos quod fulgere videntur tandem auxilium ad extremum dejectus et sternet subter se quod si luci soridando petitis; ac ad damnationem perducit. sed profecto quod hoibo videbatur auxilium non erat ut auxilium apud deum. sed auriculari quod tamquam luci sub pedibus diaboli persistens potuit. Unde quod in fine pereunt iusto dei iudicio sit ut ostendatur quod non fuerunt vere boni et scientiam quod sicut apparet tandem bona cora hoibo. Secundo. quod sic Aug. dicit li. 27. De non minime religio nisi reliqua. non minime delerit quoniam adiuverit nisi prius deserat. Ideo quod non est prout adiungitur situ homo in vita dei vere dilectoris et bene vixerit causa uero petra et madaua dei seruando quod te deus tandem in morte derelinquit et pire sinat. Unde Eccl. iiij. Re spicit filii natum hominem. quod nullus sperauit in domino et fuius est. Quis enim permanesit in madaua eius et de reliquo est: aut quod inuocauit eum et despexit illum quam prius et misericors est deus. Hec ibi. Et sic pater.

Et tertio quod dicendum est ad quesitum quod homo quod sit in mortis hora potest habere magnam speciem secunditate de salute perterritum et quantum quod tunc fiduciam per-

Primo et terpestiva penitentia. (bene).

Secundo et bone vite conscientia.

Tertio ex sacramentorum efficacia.

Quarto ex deuotiois gratia.

Primo ex penitentia scilicet terpestiva acta. Nam Augustinus de pe. di. viij. h. dicit. Qui dum sanus est et penitentia agit securus hinc erit. Si quis positus in ultima necessitate egreditur deinde voluerit penitentia accipere et hinc vadit sacerdos vobis non illi negam quod petit; sed non presumimur quod bene hinc erit. Si securus hinc erit ego non sum securus penitentiaz dare possum. securitate dare non possum. Nam quod dico danabilem: sed nec dico saluabilem. Vnde ergo dico liberari. vis quod incertum est euadere agere penitentiam dum sanus es. si sic agis dico tibi securus eris. quod penitentia egisti et tibi quod peccare potuisti. hec ibi. Secunda ex conscientia scilicet bone vite et debite emendata. Unde generalis regula est. Qui bene vivit bene finit. Tertia conscientia bona semper secura et in morte tutam. sicut conscientia rea semper est pauida. Et hoc patet per experientiam. quoniam videamus quod homo ut dicitur. Blosa. iiij. Loris. vij. liberet securus loquuntur quod puram

habet conscientiam. male autem conscientie mens loquitur trepidat. s. coram iudice. sensu perdit. in verbis errat. Hec Blosa. Nam et tonitruum et foliis cadentis sonitu expausecit. sic ad positionem. Tertio fiduciam potest homo habere in morte ex sacramentorum efficacia. s. si debite confessio fecit et digne coicauit et extremam vincitatem suscepit. Sed heu aliquis facut tenet quod infirmus plus grauatus corporali scilicet infirmitate si confessus et vincitur fuerit extrema vincitatem. Et contra hoc est manu festa sacra scriptura. ideo quod errat. Nam Jacobus. v. scribit sic. Infirma est quod ex vobis inducat spiritus byteros ecclesie et orent ungentes eum oleo sacerdotem. Et oratio fidei saluabit infirmum. Ecce prima utilitas quod in sacra mento vincitatem conferat gratia quod homo roborat in anima ad salutem. ut dicit Thoma. in. liii. di. xxij. Sequitur. Et alibi leuiabit eum dominus. s. a corporali infirmitate sanando. Ecce secunda utilitas. Sed haec non inducit nisi quantum tu expediat ad salutem. Additum. Et si in peccatis fuerit dimittentur ei. Ecce terciera. et per sequentes valet ad celestiorum liberationem de purgatorio et facilioriter transire in celum. Hec secundum Thoma. Quarto ex deuotiois gratia. scilicet ad dei secretorum approbatos ab ecclesia quam homo deuotioe spirituali colit illos tamquam patronos. principue beatam virginem et Christi passionem quotidie etorando. Talem sepissimum per tales secretos assecutus et consolabis in morte. ut Gregorius explose dicit in dyal. suo. ad quod Messeret et alijs exempli narrat in sermonibus. quod quodam deuoto homo in ipsa hora obiit sui aspiciendo circostantibus cepit illum et tollit exhibilare cere et in verba leta. prouide die. ratione. Optime venerans dominum meum. Et quodam illis cui loquitur. Ut videtur secretos prophetas. Ecce adueniunt et secreti apostoli. ecce scientiam angelorum. ecce beatam virginem mariam. et ultimum. ecce inquit iam aduenit Christus Iesus. et sic migravit ad dominum. Rogamus ergo propter regnum.

Domina eadem Sermo tertius secundum de mortis tuis more et appetitu ac fructu.

Eredit qui erat

Et mortuus cepit locum et dedit illum fratrem suum. Lumen. et in euangelio. Christus dominus resuscitato bunc mortuum tria dicuntur quod in eo videtur de eo fecerit in euangelio. Prior quod madauit ut resurgeret et mortuus refecit: noluit ut staret aut iacere resuscitatus. ad significandum quod penitentem homo a peccatis resurgens non debet stare quasi erigeretur sed per supbia: sed humilietur agat penitentiam quod nota est resurrectione. nec dicitur iacere torpido a bonis opibus. Unde Christus dicit Lumen. fecestris oia quod precepit sicut vobis dicite: fui in inutilibus sum quod de te. et ceterum. Secundo quod voluit quod loqueretur. Unde cepit locum non obcepit currere vel aspicere aut alio homini. sed loquitur ad significandum quod resurgent a peccatis per conversionem ad Christi voluntatem. sed principium faciebat restat ut loqueretur in confessione peccatorum coram sacerdote. Ambrosius. Non poterit quis iustificari a peccato nisi illius confessus fuerit. Tertio quod redditum fratrem suum illum: ut Ambrosius dicit. per hanc matrem ecclesiam significatur cui peccator restituens

Dominica. xv. post Pentecosten

et p absolvitorum reconciliat. sed istis patrum i euangelio
Exhortatio agit de mortuo resuscitato iō de
morte hominis per ea quod dicitur sicut in precedentibus tria
ad hunc mysteria declarabimus i hoc sermone

Primum dicit timor mortis.
Sed etiam dicit affectus mortis.

Tercium dicit fructus mortis.

Pro his quod se predicatis potius aliud thema applica
re. illud. Non esto quod mors non tardabit. Nec
scribunt Ecclesiastici. Et certe hoc dux est etiam in modanis
et carnalibus suis est valde proficuum; quod ut Gregorius dicit.
Valde se sollicitat in bono opere quod sepe recogitat et
extremo fine. hec ille. Audite ergo charissimi scripturam
dicente. Non esto quod mors non tardabit ubi super
Hoc circa primum ergo de timore mortis quod virum
mortem timere et refugere ac orare deum per eum dilator
nem sit peccatum que. nam videtur plimos quod non timet vel
saltet modicum mori ut suum puerum faciat et nimis pro
eti senio et pauperes qui si firmaret diuinum detentum.
tales non multum curat mori. Itē videtur etiam in peccatis
bus et malorum ex honore cupiditate per nihil du
cunt mori in causa viciose; piclō mori se exponunt
pravō honore per latrociniū ut rapiat diuinum eius
per vindictam et hominem. Denique videtur etiam in multis iustis
quod non timet se morti exponere per Christum per voluntatem
ut fecerunt martyres et quodam deuotum cupiunt dissolu
vi. Si etiam nouimus quod tales oculi predicatorum possunt per bona facere.
Sed etiam caestis per ea vult diuinum supradicere ut se
maciparet ad arduam virtutem operam et gratiam maiorum
ac creditum: puta vellet iterare religionem vel cultum dei
ampliare et similia. Unde Ezechias rex fecit quod obediens
bat mori sine plebe per quam Christi genealogiam credebat
descendere ut Christus veniret in mundum et orauit ut supradic
ueret et exaudiretur. Et Isaia xxxviiij. Tercia causa si idcirco
non nolle mori ut alios possint vice possit ad salutem
per dona gratiae vel nature aut fortune sibi concessa.
docendo ignorantes: subleuando pauperes. Nam ob
hunc causam Paulus fugit morte de Damasco per
spiritum demissus est. Libero enim. Itē scilicet Martinus
episcopus dicit. Domine si adhuc populo tuo non necessarius
scilicet ad salutem non recuso labore: fiat voluntas tua.
Expeditum accipiam aliquid documenta. Primum quod
mortem nolle habere videtur appetere sic quod homo non cur
ret bene vivere est dannabile. quod ut Gregorius dicit. Quan
to de quicunque ut queratur diuinum expectat: tanto se
querens non fuerit durus dannatus. iuxta illud prophetam. Ne
si querens fuerit gladii sui vi. Sed etiam quod mori
nolle habere videtur prologari erorare. sic quod homo studet in
logituritate bene vivere. Hoc laudabile. Unde postmodum
meditare taliter logitudinem dei. de iusto. Utita pergentia
te scilicet deo iusto tribuisti ei logitudinem diez in se
culum regnum et plibet auctoritate in scriptura docet. unde
toto conatu et arte debet homo appetere logitudinem
te vite. sic enim quod bene vivat. Tercium quod homo senectus
multum vixit si bene vivit marias gratias deo agat. si
male vixit de spiritu nianus agat. et nubilominus quod eum
de tempore diuinum expectat ad spiritus gratias agat. O Christus
Iesus sed de affectu. (aduerte hec per salutem
vel desiderio mortis quod utrumque affectare siue appetere
et desiderare mori sit salubre Christiano homini. Nam
possit argui quod sic quod apostolus Philippi. i. dicit. Lupio dis
solui et ecce cum Christo. Sed etiam quod bene tenet diligere
seipsum sicut et primus et plenus se quod primus. Mattheus. xxiij. Dicit
Iesus Christus. sicut et primus. Sed nulli licet appetere mori pri
nus habere iustitiam ordinem. Unde Augustinus dicit quod mori pri
or etiam iusticiam et iustitiam et iustitiam et iustitiam et iustitiam
sibi. Ad hunc deinde fuit docet per tres principias virtutes

Primum timore naturali
Sed etiam timore culpabilis

Tertium timore rationali

Primo inquit naturali timore mortem et refugere siue
nolle habere est natura est coeilibus hominibus et bonis et scitis
sic patitur etiam de Christo quod etiam malum. Namque iacobus prophetas
dicit. Terribilissimum oim est mors. et sic timore na
turali horrore nec peccatum est nec timor mortis. quod ut prophetas
dicitur. iacobus. et iacobus. prophetas qui sunt a natura nec
laudamus nec vituparamus nec meremur nec de
meremur. unde sic nobis timere mori non noscitur. Sed etiam
timore potius quod timore culpabilis. puta cum quod tunc
et nolle mori et causa vicia et illicita vice. per seipsum quod
de separata voluptatibus carnis et a bonis habere
et non vellere libenter diuinum vivere ut in calibis possit amplius
electari. Hoc est peccatum que et dannabile. Rorum generaliter
regula ethologica quod oculi etiam caritati et ei de
bito ordini peccatum mortale est. sed tales etiam faciunt cas
ratus ordinis. eo quod hec temporalia et carnalia per dilige
gunt quod dei voluntatis formam cum videant per seipsum mor
es. quod de velite eos reuocare et ipsi dicuntur. nam Gregorius
omnes. xxij. dicit. Deum perfecto non diligit qui ei sua vo
luntate habet. Proinde. xxij. quod vel etiam postscriptum. Lips
ianus dicit sic. quod postscriptum est quod quod querens ut cum dei vo
luntate

luntate fieri quotidie postulat. sed dicitur. Fiat voluntas
tua sicut in celo et in terra. qui vocat nos deus habens modo non
statim voluntas eius ipso per eum paremus obnitionem et
reluctam et primum more suo per ad spectum domini
cum cum tristitia et merore producimus. et volumen ab
eo primis celestib[us] honorari ad quem veniam invictus
habet ibi quod dicitur tales non sunt digni celo. Itē quod
culpabiles sunt quod idcirco nolle mori quod non credunt
alia vita. sed futurā vel desperat ad beatitudinem pacem
re habentes oculi ei tales sunt dannabiles. V Tercio
timore rationali per quod timere mortem et nolle mori
et orare ut diuinum vivat. et sic licet est quod per causas
licitas rationabiliter habet. Sed dicitur quod sunt iste cause propter
quod licet habere nolle mori et rationabilitate orare potius resu
piuantur. Rorundus et per seipsum tripliciter etiam vel tripli
ci motu potius habentur. Tertia causa est si timet et nolle quod
mori eo quod putat non sufficiens proximam et ultimam de peccatis
suis nec merita sufficiencia aggregasse. Iungs vult
et orat supradicere quod tunc possit per bona facere.
Sed etiam causa est si per seipsum vult diuinum supradicere ut se
maciparet ad arduam virtutem operam et gratiam maiorum
ac creditum: puta vellet iterare religionem vel cultum dei
ampliare et similia. Unde Ezechias rex fecit quod obediens
bat mori sine plebe per quam Christi genealogiam credebat
descendere ut Christus veniret in mundum et orauit ut supradic
ueret et exaudiretur. Et Isaia xxxviiij. Tercia causa si idcirco
non nolle mori ut alios possint vice possit ad salutem
per dona gratiae vel nature aut fortune sibi concessa.
docendo ignorantes: subleuando pauperes. Nam ob
hunc causam Paulus fugit morte de Damasco per
spiritum demissus est. Libero enim. Itē scilicet Martinus
episcopus dicit. Domine si adhuc populo tuo non necessarius
scilicet ad salutem non recuso labore: fiat voluntas tua.
Expeditum accipiam aliquid documenta. Primum quod
mortem nolle habere videtur appetere sic quod homo non cur
ret bene vivere est dannabile. quod ut Gregorius dicit. Quan
to de quicunque ut queratur diuinum expectat: tanto se
querens non fuerit durus dannatus. iuxta illud prophetam. Ne
si querens fuerit gladii sui vi. Sed etiam quod mori
nolle habere videtur prologari erorare. sic quod homo studet in
logituritate bene vivere. Hoc laudabile. Unde postmodum
meditare taliter logitudinem dei. de iusto. Utita pergentia
te scilicet deo iusto tribuisti ei logitudinem diez in se
culum regnum et plibet auctoritate in scriptura docet. unde
toto conatu et arte debet homo appetere logitudinem
te vite. sic enim quod bene vivat. Tercium quod homo senectus
multum vixit si bene vivit marias gratias deo agat. si
male vixit de spiritu nianus agat. et nubilominus quod eum
de tempore diuinum expectat ad spiritus gratias agat. O Christus
Iesus sed de affectu. (aduerte hec per salutem
vel desiderio mortis quod utrumque affectare siue appetere
et desiderare mori sit salubre Christiano homini. Nam
possit argui quod sic quod apostolus Philippi. i. dicit. Lupio dis
solui et ecce cum Christo. Sed etiam quod bene tenet diligere
seipsum sicut et primus et plenus se quod primus. Mattheus. xxiij. Dicit
Iesus Christus. sicut et primus. Sed nulli licet appetere mori pri
nus habere iustitiam ordinem. Unde Augustinus dicit quod mori pri
or etiam iusticiam et iustitiam et iustitiam et iustitiam et iustitiam
sibi. Ad hunc deinde fuit docet per tres principias virtutes

Prima est de oibz absolute et cōiter.
Secunda de habētlo signa specialiter.

Tertia de scis et bonis singulariter.
Pris vita e q̄ q̄ncūq̄ hō nō h̄ siḡ morte tunc
nulla rōne vel cā līc̄ absolute et cōi cursu morte
sibi appetere vel ut moria tēdū exorare. D̄f abso
lute q̄ sub p̄dicto et si d̄co placeret sic p̄ appetere
orare. D̄f etiā cōiter q̄ sci a sp̄sctō mouēt ad de
siderū mortis sepe. Et sp̄sctō instincu et lege h̄ sit.
Si c̄legim⁹ q̄ multi martyres ad p̄firmādaz fi
de vitro currebat ad ignē vel mortē. et tales excu
san⁹ p̄ sp̄m̄ctm̄ ut d̄c̄ Aug. Rō hui⁹ vita e. p̄
per caritatem q̄ hō tenet sc̄pm̄ diligere ne q̄ stul
te se p̄dicto morte exponat vel abbreviet sibi v.tā:
ut p̄tz et rōne p̄dicta i h̄nū. Unū Marci. x. rps di
x: Si vos p̄secuti fuerint de yna ciuitate fugi⁹
ead alia. s.p̄ vita tuēda vel p̄suāda. Nā et rpus
cū velle cū lapidare abscondit se q̄ nō dū venerat
hora c̄. Job. viii. Ite belias petuit ut moreret
et nō expaudit. Reg. ix. Et Jonas di. Lolle
m̄a redargui⁹ e Jone. iii. Et his p̄tz q̄ nec
rōne senecte nume d̄z q̄s petere morte. q̄ h̄ est
stulticie p̄ gracie cū debeat h̄ sp̄ conari i meli⁹
q̄ntū p̄t et pacientē meriti etiā in senectute acq̄re
re. Itē nō d̄z etiā q̄s sibi morte appetere rōne aliz
cū pene vel misericordia euadēt. vel ob cruciatū in
firmitate vel penitū paup̄tar. q̄r oia talia meri
tor. a c̄p̄nt et p̄cti expurgatiua. si ob h̄ acceptem⁹
et pariter toleret. deniq̄ nec appetēda hac rō
ne ut cā p̄uenia ad gl̄iaz celeste. q̄ b̄valde p̄sū
p̄uox apparet q̄se tal' dignū celesti gl̄ia reputa
ret nisi et reuelatur a do. sic fuit paulo. p̄fēa cu⁹
p̄icōt q̄dē d̄issoli⁹ et cū xp̄o i gl̄ia: tñ stati sub
iūtib⁹. Phil. i. q̄ eligeret p̄manere i carne
q̄p̄ necessitatē alio p̄ ad salutē. Secunda vita e
q̄ q̄ncūq̄ hō h̄ h̄silia siḡ morte et diuīe volūta
tis. tūc d̄z p̄formare volūtēsua diuīe volūtaci
ut volit mori si do sic placitū e. Rō. q̄r adverā ca
ritate requir⁹ ut velim⁹ sic vule de⁹ et sue volūtaci
nō p̄dicere. p̄terea dñs iesus cū oras h̄ dirit. P̄f
si possibile e trāffer a me calice tē. Subiūt. Ve
rum nō mea h̄ tua volūtas fiat. Proinde q̄n q̄
i firmitate cogscit et signis q̄ d̄z mori. silt i alijs
casib⁹ mori. d̄z dicere. H̄ne de⁹ nō cōtradicō tue
volūtaci h̄ fiat q̄d̄ vis. R̄ Ēplū legi⁹ d̄ brō
Augustino q̄ lau dabat plurimi illos q̄b⁹ mo
nēdī desiderii ierat. et ponebat vñi ēplū d̄ brō
Amb. q̄ i extremis posit⁹ et a clero rogat⁹ ut p̄ lo
gior vita deuz orarer. r̄ndit Amb. Nō sic vixi ut
me pudeat inf̄ vos vivere. nec mori timeo. q̄m
bonū dñm habem⁹. Hoc rñlū Aug⁹. mirabilē
laudavit. Alio q̄z ēplū ponebat Aug. de q̄daz
ep̄o q̄ cū moritur⁹ petere ut oraret p̄ necessitate
ecclie se diuīe vivere. r̄ndit. Si nūq̄. bñ. Si au
te aliq̄; q̄re nō mō. h̄ e. Si nūq̄ mori debeo. be
ne. q̄ felit essez. Et si aliq̄ optet mori. q̄re nunc
nolum mori. q. d. Uolo sic de⁹ vult. Nec sufficiat
an p̄ditionalē si et q̄n do placet debent appetere

morte iuxta di volūtaci. Et h̄ triplici rōne. Primo
p̄ diuīe volūtaci p̄formatoz ut p̄dictū e. Secundo
p̄ p̄ctō p̄ satisfactozi. q̄r mors debite suscepita sa
tisfactozi. Tercio. quo mors p̄t satifacere p̄ctis
cū sit tota debita. p̄ p̄ctō originali. R̄ndet q̄ exq̄
tenet q̄vna solutio nō parit duas liberatioz.
Idcirco fz Tho. et Pe. de Pal. sup. iiii. di. xx. ipa
mors p̄ se nō sacrificat. p̄ actualib⁹ p̄ctis. q̄r tota
ē debita. p̄ p̄ctō originali. et p̄ p̄seq̄ns nō parit alia
liberatioz ei⁹ solutio: nisi originali p̄cti p̄solutioz
Et dolor tristitia et laguoz morte si bñ acceptet
satisfactū. p̄ actualib⁹. Illa em̄ nō debent origi
nali fm̄ actū h̄ fm̄ aptitudinē. in cui⁹ signū pue
ri i solo originali decedēt. nō h̄ sit dolore. Secundū
etiā sup. iiii. di. xx. di. c. q̄ mors volūtariet accepta
delere p̄ penā oīm venialū p̄ctōrū. et magnā p̄
tem etiā mortalitatem saltem oblitoz. et sic minuit
purgatorū. q̄nto ḡ q̄s maiores dolores mors su
scipiv̄l acceptat patet q̄ ad actualia pl̄ satisfactū
O ḡ dī mia q̄ i p̄paz mors penaz vult nō fieri ad
p̄ctōz expiatōz. o iesu bōe ribi laus et gl̄ia. Tertio
p̄p̄ bono p̄ m̄troz p̄secutoz p̄ morte. Unū Phil.
i. Ap̄ls di. M̄bi vñtere rps et mori lucru. q̄z
sci di et bōi xp̄iani p̄ suā morte i grā di maria bo
na lucrat̄ et maria mala euadūt. d̄ q̄b⁹ subseq̄ntē
L Circa tertiu de morte fru/ (ar. iii dicem⁹)
ctuostate i bōi boib⁹ notādū. q̄s cra scriptura d̄
morte hoīm duo maḡ notabilia dīc. Unū est de
morte peccatoz. de qua p̄ Ps. dicit. Mors pec
catorū pessima. Unū Ber. i ep̄la. Mors p̄ctōz ē
mala i mōi amissiōe. peior i aie et carnis separatiōe
pessima i b̄mis et ignis duplicitē p̄tritōe. Nec ille.
O ḡ p̄ctōz time. Alio d̄ morte iusto p̄ et bono d̄
cit idē ps. Preciosa i spectu dñi m.s.e. Ber. i q̄d̄
dā ser. Preciosa mors lecōz quā zimedat vita p̄
ciosa vice q̄ meret p̄cio saguis rpi cui defuerit
a morte p̄petua liberet. Ite p̄ciosior ē et grā q̄ p̄
ciosiora bōa p̄ferit. h̄ p̄ciosissima ē et vita bona et
cā q̄n vice. p̄d̄ deūt et iusticiā moriūt: ut i martyri
b̄. Proinde bono p̄ mors valde ē p̄ciosa q̄r a ma
ximis mal̄ eruit et optimis confirmat. vt. s. ap̄li⁹
q̄s peccare neq̄at. p̄p̄ q̄d̄ Eccl. xij. scribit. O mors
bonū ē iudiciū tuū hoīi. iusto. Et q̄lia bōa p̄fe
rat mors bōa hoī ad fructū salutēt etē notādū q̄
Aug. li. d̄ visitatōe ifirmo p̄ q̄es p̄f sit ad nepotē
suū moritu p̄lta rāgit q̄p̄ pl̄ma enūerabim⁹.
Dicē ibi Aug. sic. Mors inq̄t nibil alio ē q̄z car
cer. eliberatio. ecce p̄mū erili⁹ et p̄egrinatōis finit
io. q̄r ē redit⁹ i p̄iāz. Scdm̄ labo p̄ p̄sumatio q̄r
a labore b̄ vīte q̄tamur. Tertiū oner⁹ q̄uissim⁹
depositio. s. mol̄ corpee. Quartū d̄ domo ruino
sa erexitio. i. d̄ h̄itaclo mortali. Quicū egritudinū
oīz emiatio. Tertiū p̄cōz oīz eausio. Septimū
victoriū p̄ctōz disruptō. Octauū debiti maximū
solutio. Nonū ingressus in gloriam et felicitatē.
Ecce decimū. Nec p̄ plura Augusti. dicit vbi sus
p̄ra. Et ibidē s̄bdit idem Aug⁹. O q̄s iocūdo p̄z
crore q̄s letō cordevisitatoz diuīazdebem⁹ p̄opta
re q̄n iuxta ē vocatio diuīna. Etia fī si c̄patū vel

Dominica. xv. post Pentecosten

alii honorē aut dignitatē aut sanitatē tibi deus
cederet. nōne oī gaudio illō suscipes donū. Ler-
te mā oris volūtate cū ḡia rūactōe hāc dī aduer-
sionē debes tibi amicā hīc. qz t b vltimū dei do-
nū ē. Hec Aug. vbi s. t sic p̄tz. Deniqz cū rex mā-
rim⁹ spōsa; traduceret sibi ad p̄sortū regni t co-
ronā reginalē. nōne tūc illa spōsa gauderet. sic in
xposito. Un̄ xps dñs aias huānas p̄pauit pabō
lice hmōi spōlis traducēdis. Mat. xxi. Ueit spō-
sus t q̄ patre erat itrauerēt cū eo. s. xpo ad nuptias
sc̄ celestes. Debem⁹ ḡ gaudere. p̄ morte qz ad ce-
lestē coronā traducimur. Etēplū legif de sancta
Clara v̄ḡie i ei⁹ legēda. q̄ cū appropinq̄ret ad et-
iū aie ecce q̄sī nocte media i vestib⁹ albis turba
v̄ginū igredīs. serta aurea i capitib⁹ deferētiū. in-
ter q̄s vna p̄ ceter⁹ elegātior. s. beata v̄go maria
erat rāti splēdor⁹ vt noctē i diei splēdore quererēt
q̄ pcedēs ad lectū sc̄e Clare amātissime se iclina-
uit eidē āplexū dulcissimū p̄stās. Ecce autē v̄-
gines miro pulchritudinis pallio Clāre corp⁹ cō-
texerūt t thalam⁹ adornat⁹. t sic aia ei⁹ cū gau-
dio felicis miguit ad xp̄m. O ḡia xp̄iana aduer-
te qz sic poterit esse t de te in egressu aie saltē iūi-
sibiliter. Rogem⁹ ḡ xp̄m vt zc.

Dñica eadē Sermo q̄rtus.s.de resurgēdo spūa
līcer iuxtā etates boim ⁊ mores.

J. f. i. e s u s A d o
a lectens tibi dico surge: et resedit quod erat
mortuus. **L. vij. 21 euāg. ho. Xps dñs**
legit mortuos suscitasse tribus p̄cipue mōis p no
stra istrucōe. Primo suscitauit puellas i domo
manū ei⁹ tenēdo. **M. x. 10. Hoc fīm Hiero. iō v**
significet q̄ aia i p̄cō mortua n̄ resurget ad ḡtiā
nisi opa q̄ p man⁹ significat mūda z bōa velut fa
cere i fide xp̄i z mala. i. p̄cta velut relinqre. Scđo
suscitauit hūc adolescēte loculuz rāgedo: vt d̄z in
bodierno euāgelio. **H. 3. Bedā ad significādū q̄**
sc̄ia p̄cōr̄ i q̄ aia effert̄ rāq̄ loculovt sepeliat̄ i
iferno. d̄z rāgi grē xp̄i manu q̄tēn̄ illuminat̄ ad
coğscēdū p̄cta. z sic q̄ p̄nia verā resurgat ne sepe
liaiat̄ i iferno. Nā sine grā. l. d̄bō resurgere nō p̄.
Job. xv. Sine me n̄. po. fa. Tertio suscitauit la
zarū flēdo z clamādo. ad significādū q̄ p̄cōr̄ q̄ ē
feti⁹ z sepult⁹ p̄ suetudinē p̄uā diffici⁹ surgit
z optet euāfēdo clamare ad delū i oīone ne oīo
peati p̄c̄is: h̄ possit resurgere ad vitā grē. De il-
lo scđo resuscitato agit b̄ euāgelium cui xp̄us ait.
Adolescēs tibi dico surge: vt p̄tz. Itaq̄ d̄ p̄cō;
rū hoīm in statib⁹ diuersaz etatū sp̄uali reliisci-
tatiōe tria mysteria notem⁹. p̄ h̄ sermōe.

Primum dicitur resurgendi possibilis.

Scōm dī impedimēti multiplicitas.

Tertiū dī reīnedij salubritas.

M Circa p̄mū de possibiliteate resurgendi a
pc̄is q̄stio occurrit. utq; hō pc̄or possit q̄ntiqz
voluerit q̄ libez arbitr̄. resurgere a pc̄o sine sp̄e;

li di auxilio. Nā h̄ scire vtile ē q̄ mlti errat dicēn.
Quid mibi nūc i adolescentia v̄ iuuētute d̄ pnia.
qñc q̄ voluero saltē senectute pniā agere pos-
tero. nūc yolo satisfacere iuuēnilī etati & deside-
rio. Lū em̄ hō naturalē h̄z desiderare bonū v̄ tu-
tis & maliciā refugere v̄ nature ūriā. sīc Damal-
li. q̄. c. xl. dī. q̄re ḡnō poss̄ p̄ libez ar. surgere. B̄d
h̄ rñdet fm Rich. sup. q̄. dī. xviij. 2cor. Bona. z
doc. q̄ q̄uis hō p̄ seip̄z possit libez arbitriū pec-
care: tamen per seip̄m nō p̄ a p̄ctō sine dī ḡfa re-
surgere. Rō. q̄vt Bern. li. deli. ar. c. xvij. dī. Lo-
nat̄ liberī arbitriū ad bonū cassi sunt si a ḡfa nō
adiuāt. & illi si n̄ ericāt. B̄fa ei excitat lu. ar. cū
semiat cogitatū. sanat cū mutat affectū. roborat
vt p̄ducat ad actu. Nec Bern. Un̄ pludic̄ fm
Rich. q̄ q̄uis dispositō remota & idirecta pos-
sit hō p̄ li. ar. se disponere ad ḡfaz gr̄ufaciētē dī.
auxiliū generalē mouēdo ip̄m ad coḡscēdū & de-
siderādū bonū v̄tus & opandū exteriori opatiōe
faciēdo qđ i se: c̄tū. pp̄in̄ q̄ & idirecta dispositō nō
p̄ p̄ seip̄z h̄c ḡfaz gr̄ufaciētē ad resurgēdū a pec-
cat. q̄r̄ ḡfa gr̄ufaciēs ē sup̄ facultate nature. idō
naturalē nec itellect⁹ eleua& ad coḡscēdū illaz nec
volūtas ad desiderādū cō: n̄isi iueſtā do & eric̄
ref. Un̄. j. Lor. iij. Nō sum⁹ sufficiētes cogitari
ali. a nob. h̄z ois suffi. n. ex do ē. Proinde hō pos-
sit facere qđ i se: c̄tū illi n̄ ē sufficiēter ordinatiū ad
ḡfaz gr̄ufaciētē susceptōz ex naturalib⁹ sol̄ n̄isi al-
liq̄ mortio sp̄eal̄ ip̄i⁹ sp̄usseti. sīc exēpli ḡfa. et
seipso p̄t hō posse & velle mederi ex sola generali
motiōe dī q̄ p̄currit i oī actiōe creature. sīlī et vī-
dere rē pulchrā & h̄mōi: h̄z n̄o habebit sanitatē ni-
si d̄ eā p̄ferat eidē: sīc nec videre n̄isi det orū lu-
c̄ q̄ mediāte videat actu. Nec h̄z Rich. & Bona.
recolligēdo: aliosq;. Exēpla ad hec p̄la videm⁹.
q̄r̄ p̄mo p̄ctō faciēdo hō se h̄z sīc p̄lēc̄ itrā sage-
naz. s. diaboli: h̄z n̄o p̄t exire libere de talī sagena.
Iē hō p̄ se p̄t se p̄cipitare i fouē: h̄z n̄o nisi alioz
auxilio ascedere ex p̄fūdissima fouē. sic & d̄ p̄ctō
Deniq̄ p̄ se p̄t hō occidere seip̄z h̄z n̄o resuscitare
nisi rps etiē suscitiz sīc fēc̄ huic mortuo. ad signi-
ficādū i b̄ euāgelio. S̄z dī. q̄re ḡdānat d̄ boies
q̄ n̄o resurgit a p̄ctis: cū ci n̄ill⁹ obligat ad id qđ
sibi ē impossibile. ff. d̄ reg. iu. l. impossibilū. Ut qđ ḡ
hoi p̄ctōri ip̄utat̄ si n̄ resurgit cū id et senō possit
z d̄ eā n̄o dat sibi ḡfaz resurgēdi. Rñdet fm Bo-
naue. sup. q̄. dī. xviij. circa lr̄az. q̄ merito sibi im-
putat̄. q̄ d̄ bon⁹ sp̄ p̄sto ē dare ḡfaz q̄tū ē dese-
nisi ip̄e hō ponat sibi obice. q̄r̄ obice ponit̄ sīc
vult accipe ḡfaz. iō sibi merito ip̄utat̄. & ad id sīc
p̄la exēpla fm Bureol. q̄p̄ aliq̄ ponam⁹. Si d̄ eā
faç̄ solē oriri & tu claudis oclōs & sic cadis in lu-
tū & fouē. nōne tua culpa dign⁹ es p̄ditioni z̄c.
Iē habēti cibū & n̄ comedēti sua culpa ē q̄ fame
morit̄. Iē de eo q̄arma habēs in pugna. p̄jicit̄ i
culpa est q̄ vulnera& ad morē. O ḡbō primece
peccare & ora dēū vt det gratiā resurgendi. quia

Hermo

XLVII

pedimentis multiplicibz resurgēdi sīl'z circa terciū
de remedījs. Nota q̄ discurrendō p singulas etā
tes sp̄m' multiplicia ipedimenta q̄ retrahūtho
mines a sp̄uali resurrectōe. p̄fē q̄ nolūt resurge
re a vicijs ad fr̄utes. vñ bonū est talia cogēscere.
remedias adhibere. Pro q̄ notādū q̄ a p̄nci
pio p̄ceptis bois in vtero materno vñq; ad ho
rā mortis diuidit vita bois i sepe etates q̄s p̄
ter. p̄mā Iis. li. de numero. c. ii. describit z La
tholicon. Prīa etas fetus d̄r a soueo eo q̄ in
vtero foveat fm Lathol. z durat vñq; horā nati
uitatis ex vtero. Et exide. s. a natuitate. Scda
etas seq̄q; d̄r infātia q̄ sepe annis finit. In istis
etatis bō ē in marima indigētia z ignorātia su
p̄ oia alia aialia. q̄r aialia nascūcū pilis tanq;
restibz suis. vt agn' canis z hmōi. t̄ cū vngulibz
vt leo cat' z hmōi tāq; cū armis defensibz. Itēz
aliquā statū vt nascū cursū ambulādi habēt vt ca
p̄col' z pdicēs ac cuturnices zē. Sz hō n̄tale
babz a sua natuitate sz opt̄z vñst̄z hmōi ab ouis
bus vel er̄a mēdicare aliunde. ecce indigētia.
Deniq; de l̄grātia bois p̄t; q̄r vt P̄bs li. d̄ anima
dī. Aia būana in p̄ncipio sue creatōnis est rāq;
tabula rasa i q̄ nihil est depictū zē. Sz aialia
alia in p̄ma die q̄ nascū habēt sciaz z idustriaz.
Nā agn' statim agnoscit m̄ez inf̄ oēs oues ad
solū balutus vt die Iis. z iuenit vbera m̄ris ad
suū nutrimentū sugēdū. sic z alia aialia. Sz puer
necit q̄rre statū vbera m̄ris sz opt̄z q̄ mater po
nati os ei'. nec cognoscit m̄ez vñq; ad annum.
Itēz agn' capra si vidēt lupū statim sciūt esse i
imicū z fugiūt. sz si venit ad puerz nescit timere.
Uñ qui bis tglbo hō habbz ipedimenta boni tā ex
p̄e corporis. s. ipocettia; q̄z ex p̄te aie ignorātiā. Et i
sup̄ ex p̄te vtriusq; babz originalē culpā i q̄ p̄cipit
z nalcit. p̄s. Ecce enī i iniq. p̄cept' sū z in peccat
zē. zē. Remediū gest. p̄tūc p̄ pentes z patri
nos. vt s. baptisēt infans q̄roti'. z sic a p̄tō ori
ginalē emūdet. Et tādē vt doct̄ Egidij romanus
de regimē p̄ncipū p. ii. li. ii. c. v. Ab infātia debēt
istruī i fidei articul. put̄ babef i symbolo apl'oz
z ad orandū P̄i noster z Ave maria zē. t ad al
suecedū audire missaz z p̄fessiōes facere z hmōi
Nā a sepeñto tenēt p̄fiteri fm Nost. de pe. z re.
c. Oi vtriusq;. Tercia etas d̄r puericia q̄ an
nis xiiii. finit. q̄ passiōes iualescer incipiunt
tā corpē q̄z i aia. Nā si q̄s a pentibz h̄c aliquā
egritudine tūc icipit apparere. O Quia vt
patp̄ Nero. slug Ezech. Si pentes nō abstinet
tēp̄ mestruī p̄cipiūt tūc fer̄ leprosi. p̄fē q̄d deus
phibuit accedere ad mestruatā Leui. xv. z. xx. q̄
si p̄ma die mestruī fer̄ p̄cipiat infra decē annos
leprosus erit vt l̄ appēbit. si vñ scda die infra. xx.
annos leprosus erit z sic de alijs dieb̄ vñq; ad se
ptimū vt narrat mḡ historiaz iudeos sic tene
re z habēt hec li. originaliū. Deniq; circa annū
xiiii. iualescer passio corporal' p̄cupiscētē ireq; z in
vidie achmōi q̄ sunt impedita vñtū. Re

mediū ergo adh̄ibendū est ut pences filijs, p̄tūc
puidēat. Pr̄io ab exēplo malo v̄l' occasiōe p̄tī
cauēdo sc̄z ne turpia corā eis loqñt aut ne videz
aut turpia: aut ne i vno lecto cubēt z̄c. siē docet
Egidi⁹ vbi. s. c. vii. Nā fm Pbm. vii. cib. q̄ p̄io
ispicūt cū maiori admiratōe sp̄icūt z pl̄m eo
rie imp̄mūt. Et q̄ illa etas de se puocāt ad lasci
viā. iō cauēdū ē ab occasiōe. Sc̄do puidere dñc
do cēdo v̄bo z exēplo ut v̄bū dei audiāt: p̄cepta
discat z p̄cā caueant. Tercio si viderint peccare
corrigēdo. vñ Prouer. xiiij. Qui parcit v̄ge odit
filiū suū. q̄ aut̄ diligit instāter erudit P S
q̄ritur hic qn̄ possunt pueri mortalz̄ peccare et
qn̄ tenen̄ ad sciendū p̄cepta z obseruādū. Rñj
def fm iura extra de delicti pueror̄. z n̄co. Aug
gu. z Bern. q̄ qn̄ hō incipit esse dolicar̄ z p̄c
proz̄ dei habere intellectū tūc incipit posse pecca
re mortalif. z sic vnus cit⁹ incipit q̄z alter. Et p̄
mo qđem peccat venialic: qz Grego. in moral.
dič. In vnoquoqz lapsu a minimis sp̄ incipit z
sucere sc̄tib⁹ defectib⁹ ad īgiora pueni. Neciſ
le ido regēdi sunt. Si dicas. qđ gerit de piu
rijs vitup̄qz furez̄ z hmōi q̄ faciūt pueri etiā an̄s
te annū. xiiij. z septēmū discretiō. Rñdef q̄ exq̄
nullū malū impunūt ut Aug. dicit. ideo luēt pe
nas p̄ctōz illoz̄ q̄ eos ad talia v̄bo vel exēplo ī
ducit vel nō corrigit de talib⁹. v̄l' q̄ eos puocāt
ad maledicendūl' irā z̄c. Quarta etas d̄r̄ ado
lescēta q̄ v̄sqz ad. xxvij. annos p̄cedit fm Isido.
Hec multū p̄medabilē reddit hoiez̄ si sit v̄ecun
dus i adolescentia. qz Bern. sup̄ cañ. dič. Verecū
dia i adolescentē est vite dec⁹. v̄tutū sedes z p̄mis
tie z laus nature. hec Bern. Sed cōiter ex malis
morib⁹ adolescentēs difficiles sunt resurgere ad
virtutes ex se nisi bñ regant̄. Q Dñm fm ph̄i
lophū. ii. rhet. z alios sunt Pr̄io animosi victo
rias amāces. qz aduersis nōdū casib⁹ sūt delecti
z humiliati. iuxta illud puerib⁹ vulgare. Nōduz
calcauit bos tibias ei⁹. s. adolescentis. vñ multū
appetū excellentiā. p̄p̄ia z honoē. ideo nimis do
lent z irascunt̄ cū vincūt̄ in ludo vel agone. Se
cūdo sunt desideria sua ip̄terū sequeres: ppter
qđ nō s̄luerūt̄ esse in agēdis vel patiēdis pru
dentes. vnde no valet eos p̄stituere in bellorūz
duces: ut d̄r. ii. thopicoz̄. qz nimis sūt p̄sūptuosi
z hoc. p̄p̄ caloz̄ nature feruētis. Tercio sūt val
riabiles multū z incohātēs. nam amor eoz̄ z
odiū cito trāst̄: vnde z discurrūt̄ istabilitē. Qua
to quia lascivia cōcupiscētes. Quinto quia tene
re sua bona nō curātes vñ sūt pdigales qz ier
tiā tam questus q̄z indigentie. Sexto quia altiō
ra dese sperantes z cogitantes. vnde lactat z co
gitat se q̄ potest esse episcopus vel papa vel do
minus magn⁹ aut rex z̄c. Sed cū creuerit aliquā
rulū vir sufficit fieri seruus. Hec z pl̄a habētur
ex speculo v̄tutū moral. li. c. ii. Remediū ergo ē
q̄ talia vicia refrenent. quia si hmōi assuescant
incurabiles erunt in senectute. iuxta illū. Dīctij

Dominica.XVI.post Penthecosten

Qd noua testa capit: inueterata sapit. Sz debet hoc cogitare qz sanguis recess est in adolescētib⁹ ppter qd fortiter agū quicqđ agū. et sic dēū forz tuer diligēt si z uertuſ ad ipm. iuxta illud Lant. j. Adolescētule dilexerūt te nimis. Unz xp̄us in hoc euāgeliō incitat in adolescētia surgere dices. Adolescentis tibi dico surge. R. Quia etas dicit iuuētus vel virilis. que a. xxvij. incipit z l. annis terminat ut Iſid. dicit vbi ſup. Et hec habet p̄cipiatas bonaſ plures scz qz sunt virtiles et p̄stares. intēdētes honestati et uirtutati. fm discretionē indicat singula. neqz omib⁹ ſredit neqz oib⁹ diſcredūt: ve patet lib. d. ſpe. virtutū mor. Tamen in eis ſunt etiaſ mores mali. pſerit ſi an/tea viciſ ſunt aſueti qbus adhuc ſubijciunt. qz vt Amb. ſuper Beati imaculati: dicit. Juuētus ad correctionē eſt durior: et rara in iuuētib⁹ huiſ litas. Ideoqz mirāda dū etas viget virib⁹ ſol: de Hec ille. Deniqz ſolent habere iuuētē mores malos p̄cipueſ ſunt diuites: vt p̄t ex eo. lib. l. ſpe culo v̄tutu. qz tales ſunt ſupbi. Aug. Uermis di/uitiarū eſt ſupbia. Secūdo ſunt cupidi. et p̄terea opp̄ſſores pauperū. marime ſi nō a p̄ncipio ſed denuo faci ſint diuites qz timet itez pauperari. Tertio p̄tumeliosi. qz p pecunia ſperat de facili euadere pericula et obrinere placita v̄l dominia. Hec ibi. Remediū ad hec valet ut Berni in ep̄ ſtola ad fratres de mōte doceſ. qz ex quo ſuetu/ do inquit altera natura eſt. Omnis ergo malus anim⁹ poſteqz indureſcat malicia emolliri pōt et debet: ne poſteqz ſz in ſenectute idurata malicia desperādū ſit z̄. Idez. Elauus clauo tundif: ſic ſluſtudo mala ſluſtudine bona vincit. O ḡtu hō iuuētē fac tibi vim ztra vim. qm̄ regnū ce/loz vim pati et violenti rapiūt illud Marb. j. Surge ergo nūc ad penitentie virtutē et alias.

Sexta etas dicit ſenit. que terminat. ltr. an/ no z incipita. l. que etiaſ dicit grauiſ. Septi ma aut̄ etas dicit ſenectus vel decrepit⁹. q. l. ab anno. lxx. durat vſqz ad finez vite fm Iſido. vbi ſupra. S. Iſte etates etiaſ licet habeant plu/reſ bonos mores ve dicit libro quo ſupra. Pri mo qz in ſenib⁹ eſt maior prudētia eo qz in mul/tis ſunt expti. Secūdo qz ſunt maturi morib⁹ et nō p̄cipites: ſz cauti in credēdo. vel diſcredendo. Nā Seneca dicit. qz egle viuū eſt credere oib⁹ et nulli. Tertio qz ſunt pſiliariū et reuerendi. nibilo min⁹ in ſenib⁹ ſunt plures mores defectuosi qb⁹ i pediunt ne reuergat ad v̄tutē et penitentia. Prio qz ſunt ſuſpicioſi ve pbs dicit li. ij. cthi Genes (in/ qd) cacoges ſunt. Eſt aut̄ cacogia in deteri⁹ extima/re vel ſuſpiciari oia. Rō. qz ſenec expti ſunt qmul ti ſunt mali inter hoies laten. ſub ſp̄ bonoz ideo ſuſpican. Secūdo qz ſunt euētuſ timorosi. Unz plura ſp̄ mola timet euēnire qz euēniant et ſepe et dubia ac remora picula formidat qz iā eēt certa et iminētia. Rō. qz fore ſe recognoscit ſepi⁹ tri/bulatos et depſſos. qz ſunt puſillanimes. Tertio

qz negligēt et tepidi in amore dei. Quarto qz il liberales et auari. Nā Hiero. dīc. qz in ſenib⁹ euz cetera uita ſenescant: ſola auaricia iuuētē. Quinto qz ſpem habētes ſupiuēdi. Nā Hiero. dicit qz nemo eſt tā puecte etas qz ſperet adhuc ſe p annū aut circit ſupiuētū. O chariſſimi bec nō iō dicim⁹ ve vos ſi undam⁹: ſz ve in xp̄o vos moncam⁹ ad excutidū et reuergedū avienſ. Pro remedio ḡ valet cogitare penas inferni qz bō i currit et p̄tis ſi nō penitent et tā morit. nec eſt p rogāda penitentia ad extremū. qz dicit xlviſ. Xni ſi ſis grāt⁹ bis pulcher ter qz ſorſ. Quat ſapiē ſqz diſ. ſex ſctū ſpoſta nō ſis. Deniqz valet paſſiōis xp̄i memoria. ad incitadū et adoleſcētia ſp̄ iuuētē ſenec qz recuperare poſſit p̄dita. Exem plū ſcribit in ſpeculo exē. di. ix. exempl. clvij. qz qdā deuot⁹ rogabat deū ve ſibi reuelaret qle fuituſ poſſet facere deo acceptu et boi uelitum. Appa/ruit ḡ illi dñs iſcus crucē magna portas in dor/so et di. Crucē meā portabis. Et ille. Quō dñe ie ſu poſtare debedo. Rñdit xp̄us. In corde portab p̄ cerebrā recordationē et cōpallionē. in ore p̄ deuo/ta grātū actionē et exorationē. in aurib⁹ p̄ vbi dei et paſſiōis mee auditionē et in corpe p̄ caſtigatōz et viciſ cruciſtionē. Rogem⁹ xp̄im ſc̄.

Dñica decimaliſtra post Penthecoſten Sermo p̄muſ ſz iuera euāgeliū applicādo de fugiē/enda carnali vita.

Cce homo qui

e dā hydropic⁹ erat an illū. ſ. iſcuſ Lu. xiiij et in euāg. bo. Dñs iſcus d̄ cel' deſcedit et venit ad nos i mūdū iſtu ut ſua charitatē mā erga petōres et circa ſuos etiā inimicos oſteſ deret tāqz amic⁹ veriſſim⁹. qz Ro. v. Lu. xiiij ſenit etiā tāqz medic⁹ ve iſfirmatates aiaſ ſi ap̄ curarz ve Aug. diſ. Deniqz venit tanqz doctor et mḡ ve nos ad ſalutē viā doceret. Prop̄ ea ve hodiernū euāgeliū dīc. In domuſ p̄ncipis phariseoſ qz ei inimicabāt obſuatoſ ſtrauit māducaſe cū eis. et ibi hydropicū curauit et ſalutē viā eē hūilitatez docuit. d̄ qb̄ clare p̄t i h euāgeliō. Tertio

In illo tpe. Lū intrasset iſcus in domū p̄ncipis phariseoſ ſabbato manducare panem et ipi obſeruabant eū. Et ecce homo quidā hydropic⁹ erat ante illū. Et respondēt iſcus dixit ad legisperitos et phariseos dicens. Si licet ſabbato curare. Et illi tacuerunt. Ip̄e vero apprehenſum ſanauit cū: ac dimiſit. et respondēt ad illos dicit. Luius veftrū alius aur bos in puceū ca/dit et nō ſtinuo extrahet illū die ſabbati. et nō po/terat ad hec respōdere illi. Dicēbat aut̄ et ad inui/tatos parabolā. intēdēs quō p̄mos accubit⁹ eli/geret di. ad illos. Lū iuſtaſ ſuerſ ad nuptias n̄ diſcūbas in p̄mo loco ne forte honoratior te ſit et uicat⁹ ab illo et venies is qz et illū vocauit dicat